

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.338/2016/8.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
előadó bíró
. Hajdu Edit bíró

A felperesek:

Az I. rendű felperes képviselője:
Dr. Erdélyi Edina ügyvéd

A II. rendű felperes képviselője:
Dr. Kovács László ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
Antalné dr. Szakáll Csilla ügyvéd

A per tárgya: azonnali hatályú felmondás jogellenessége és
jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Győri Törvényszék 2.Mf.20.691/2015/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.M.280/2014/33.

Rendelkező rész

Kúria a Győri Törvényszék 2.Mf.20.691/2015/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek -

tizenöt nap alatt - 22.000 (huszonkettőezer) forint, míg a II. rendű felperes részére 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. rendű felperes 1993. augusztus 2-ától állt az alperes illetve jogelődje alkalmazásában, a 2009. október 1-jén kelt munkaszerződése szerinti munkaköre ügyfélkapcsolati műszaki területi referens. A perbeli időszakban a s. ügyfélszolgálati irodában az irodavezető-helyettesi munkakört töltötte be.
- [2] A II. rendű felperes 1989. május 8-án létesített határozatlan idejű munkaviszonyt az alperes jogelődjével ügyfélkapcsolati referens munkakörre, ugyancsak az alperes s. irodájában végezte a munkáját.
- [3] Az ügyfélszolgálati munkatársak két rendszert használtak az ügyfelekkel kapcsolatos ügyintézés során, az egyik az ún. „ügyfélhívórendszer”, a másik a „SAP” rendszer. Az ügyintézés módja úgy történt, hogy az ügyfélszolgálati irodába érkező fél az ügyfélhívórendszerben kiválasztotta milyen ügyet kíván intézni, az ügyfélszolgálatos munkatárs pedig ennek alapján a rendszeren keresztül a pulthoz hívta. Az ügyfélhívórendszer rögzítette, hogy az ügyfél mikor érkezett az irodába - ez a sorszám húzás időpontja -, illetve hogy mikor hívták az ügyfélszolgálati referenshez, továbbá hogy mikor zárták le az ügyét. A SAP rendszer az ügyfelekre vonatkozó adatokat tartalmazta. Azt az azonosító számot, amit a SAP rendszer generált, rögzíteni kellett az ügyfélhívó rendszerben.
- [4] Az alperes a teljesítményértékelési és ösztönző prémium rendszerről (T) szóló szabályzata 2013. július 1. napján lépett hatályba, ez a felperesekre is vonatkozott.
- [5] A s. irodában kiugróan magas eltéréseket észleltek a többi iroda egyes adataihoz képest, ezért az ügyfélszolgálati munkatársak tevékenységét személyre lebontva vizsgálták, és ennek során számos szabálytalanságot tártak fel. A vizsgálat négy nap (2014. január 16. és 29., március 4. és 12.) ügyfélhívó adataira terjedt ki. Véggkövetkeztetése szerint a zárókódok használatában hiányosságok vannak, amely lehet tudatos hiány, de ügyintézői visszaélés is. Több esetben előfordult, hogy olyan zárókódot alkalmaztak, amelyhez tartozó normaidő magasabb, így az egyéni ösztönző rendszerben a teljesítmény magasabb volt, mint a valós. Emellett sok esetben az volt tapasztalható, hogy egy megkereséshez két-három hívószám is tartozott.
- [6] 2014. május 9-én délután a felperesek felhívást kaptak az

alperestől, hogy miután fegyelmi eljárást indítottak ellenük, 2014. május 14-én szerdán jelenjenek meg az alperes b. irodájában. A felperesek tájékoztatták a munkáltatót, hogy ezen a megbeszélésen nem lesznek jelen.

- [7] 2014. május 14-én az alperes képviselőjében H.J. ügyfélkapcsolati központvezető, S.A. ÜK regionális iroda szakterületvezető, Sz.T. ügyfélszolgálati elemző szakreferens és az alperes jogi képviselője meghallgatta F.J. irodavezetőt. Mivel a felperesek nem jelentek meg, távollétükben zárták le a vizsgálatot.
- [8] A munkáltató a felperesek munkaviszonyát 2014. május 16-án közölte, a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban Mt.) 78. §-ának (1) bekezdés a) és b) pontja, valamint a Kollektív Szerződés alapján azonnali hatályú felmondással szüntette meg.
- [9] Az I. rendű felperessel szemben felhozott indokok:
1. A záró kódok használatában hiányosságai vannak, több esetben előfordult, hogy olyan záró kód kerül alkalmazásra, melyhez tartozó normaidő magasabb, így az egyéni ösztönző rendszerben a mennyiségi teljesítmény magasabb, mint a valós.
 2. Sok esetben azt tapasztalták, hogy egy megkereséshez kettő-három hívószám is tartozik, melyet nem valószínű, hogy az ügyfél húzott. Szabályozás alapján, ha egyszerre több ügy kerül megoldásra, akkor a leghosszabb ügyintézési idővel rendelkező alapján kell lezárni a sorszámot.
 3. Az esetek egy részénél a SAP rendszerben rögzített kapcsolat ideje nem esik egybe a sorszám ügyintézési idejével, mely alapján feltételezhető, hogy az ügyfél valójában nem is tartózkodott az irodában.
- Fenti megállapítások alapján alappal feltételezhető, hogy fiktív ügyintézéseket is dokumentált a munkavállaló, illetve megszegte a társaság ügyfélkapcsolati kódok használatának és létrehozásának szabályozásáról szóló utasítást. A munkáltató a történetekkel kapcsolatban meg kívánta hallgatni az I. rendű felperest, ő azonban ettől elzárkózott, magatartását az együttműködés megtagadásaként értékelte a munkáltató.
- [10] Az alperes a II. rendű felperes munkaviszonyát az I. rendű felperesével lényegében azonos indokok alapján azonnali hatállyal szüntette meg azzal az eltéréssel, hogy a felmondás nem tartalmazza az I. rendű felperes felmondásának 3. pontjában foglaltakat.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [11] A felperesek a kereseti kérelmükben a munkáltatói intézkedés jogellenességére tekintettel az ahhoz fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérték. Sérelemdíj iránti igényt is előterjesztettek, illetve a II. rendű felperes hivatkozott jogsértésként az Mt. 12. §-ának (3) bekezdésében foglaltakra, valamint a 2013. évi CXXV. tv. (Ebkttv.) rendelkezéseire.
- [12] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint intézkedése mindenben megfelelt a jogszabályi előírásoknak.

Az első- és másodfokú ítélet

- [13] A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.M.280/2014/33. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 4.447.931 forintot, valamint perköltséget. Kötelezte az alperest, hogy adja ki az I. rendű felperes munkaviszony megszűntetésekor kiállítandó igazolásait azzal, hogy a munkaviszonyának kezdő időpontja 1993. augusztus 2. Ezt meghaladóan a bíróság az I. rendű felperes keresetét elutasította. Kötelezte az alperest, hogy a II. rendű felperesnek fizessen 1.576.251 forintot, valamint perköltséget. Ezt meghaladóan a II. rendű felperes keresetét elutasította. Kötelezte az alperest illeték fizetésére is.

- [14] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt az Mt. 78. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra, az Mt. 64. §-ának (2) bekezdésére, továbbá a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban Pp.) 164. §-ának (1) bekezdésére.
- [15] Kifejtette, hogy a munkáltató intézkedései megfeleltek a világosság törvényi követelményeinek, ezért erre tekintettel az abban foglaltakat érdemben vizsgálta.
- [16] A bíróság álláspontja szerint a meghallgatott tanúk (S.A., SZ.T.) vallomása, a L. tanúsítás, az alperes által hivatkozott e-mailek, az alperes által állított szabályzatok internetre való felhelyezése, és F.J. meghallgatásáról felvett jegyzőkönyv nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a felperesek pontosan mikor, milyen oktatást, tájékoztatást, vagy szabálytalanságra való figyelemfelhívást kaptak az általuk alkalmazott rendszerek használatával kapcsolatban.
- [17] Az interneten történő közlés csak közzététel, de önmagában nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a felperesek tudták, mit kell ott megnézniük. A 2014. január 10-ei írásos tájékoztatásban és a 2014. január 15-ei heti összefoglalóban foglaltaknak a felperesekkel való megismertetése nem igazolt. A II. rendű felperes elismerte, hogy az utasítást megkapta, de ez nem bizonyítja, hogy a normaidőket is megismerte, másfelől a szabálytalan gyakorlat súlyát felismerte.
- [18] Közvetett módon ugyan, de az oktatás, tájékoztatás, figyelmeztetés rendszerének hiányosságára utal az a körülmény, hogy az irodában dolgozó többi ügyintéző munkavégzése tekintetében is szabálytalanságokat tártak fel. Ezen túlmenően a felperesek nem kaphattak volna 100 %-ot meghaladó értékelést, ha egyébként munkájuk szabálytalan lett volna.
- [19] A F.J. meghallgatásáról felvett jegyzőkönyv alapján nem állapítható meg, hogy az irodavezető konkrétan milyen tájékoztatást, figyelmeztetést adott az iroda dolgozóinak, S.A., SZ.T. pedig nem voltak jelen a s. irodában az irodavezető által megtartott megbeszéléseken.

- [20] Az a körülmény, hogy a szabályozási csoport rendszeresen küldött az interneten tájékoztatást a változásokról, nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a felperesek ezen tájékoztatásokat megkapták.
- [21] A peradatok alapján (rendszeradatok) nem állapítható meg, hogy az ügyintéző ténylegesen mennyi időt töltött az ügyféllel, ha ezt nem rögzítették a SAP rendszerben. Ez szabálytalan volt ugyan, de abból nem következik a fiktív ügyintézés ténye.
- [22] A felperesek eljárásának szabálytalanságát az alperes igazolta, azt azonban nem, hogy ismerték azokat a szabályokat, illetve összefüggéseket, amelyre az alperes hivatkozik, illetve hogy a teljesítményüket befolyásoló adatokat szándékosan manipulálták volna.
- [23] A bíróság szerint megállapítható volt, hogy a felperesek szabálytalan munkavégzése az alperes gazdasági érdekeit veszélyeztette, mivel az előírás ellenes gyakorlat miatt magasabb összegű prémiumot kaphattak. Ez azonban a peradatok alapján nem tekinthető olyan súlyos kötelezettségszegésnek, ami azonnali hatályú felmondást megalapozna.
- [24] A felperesek kötelezettségszegése nem tekinthető azonnali hatályú felmondás okszerű indokának különös tekintettel arra, hogy a többi soproni ügyfélszolgálati munkatárs szabálytalan munkavégzéséhez képest az alperes nem bizonyított olyan többletkörülményt, amely a szankciók közti ilyen mértékű eltérést jogszerűen alátámasztotta volna.
- [25] Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a perben nem bizonyított, miszerint a felperesek munkaviszonyát azért szüntette meg azonnali hatályú felmondással az alperes, hogy a végkielégítés fizetési kötelezettsége alól mentesüljön, a végkielégítésre és egyéb juttatásra való jogosultság pedig nem tekinthető egyébként sem az Ebktv. szerinti védett tulajdonságnak.
- [26] Az elszámolás körében az elsőfokú bíróság utalt az Mt. 82. §-ának (1) - (4) bekezdésében foglaltakra is.
- [27] A II. rendű felperes, valamint az alperes fellebbezése, az I. rendű felperes csatlakozó fellebbezése folytán eljáró Győri Törvényszék 2.Mf.20.691/2015/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és kötelezte az alperest az I. rendű felperesnek fizetendő marasztalási összeg után kamat megtérítésére is. Az alperes által a felpereseknek fizetendő perköltség összegét felemelte. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A feljegyzett csatlakozó fellebbezési illetéket, valamint a fellebbezési illetéket az állam viseli.
- [28] A másodfokú bíróság ítélete szerint a felperesi védekezés lehetőségének esetleges elmaradása a munkaviszony megszüntetés jogellenességét nem érinti, ehhez sem jogszabály, sem alperesi szabályzat jogkövetkezményt nem fűz. A felperesek által az alperesnek 2014. május 13-án elküldött e-mail, illetve annak melléklete, továbbá az, hogy ezt követően a felperesek nem jelentek meg a meghallgatáson, nem jelentheti az együttműködési

kötelezettség megsértését. A levél a távolmaradás kimentését tartalmazta, illetve azon kérelmet, hogy a munkáltató tekintsen el a hátrányos jogkövetkezményektől.

- [29] A rendelkezésre álló adatok alapján meghozott alperesi döntés a felperesek távolmaradásától függetlenül vizsgálható, az abban foglaltakat a felperesek vitássá tehatték, a bíróságnak pedig lehetősége volt a bizonyítási eljárás eredményeképpen ítéletbe foglalni megállapításait.
- [30] A felperesek nem ismerték el az elsőfokú eljárás során, hogy az utasítást, szabályzatot közölték velük. Az I. rendű felperes személyes meghallgatása során akként nyilatkozott, hogy az ellenkérelem mellékletét képező dokumentáció nem volt ismert előtte. Az utasítást csak abban a részében ismerte, melyet becsatoltak. Elmondta, hogy az irodavezetőtől nem kaptak támogatást, nekik kellett megkeresni az internetes felületen a szabályzatokat.
- [31] Az a körülmény, hogy az alperes a belső intranetes felületen lehetővé tette a perben hivatkozott szabályzat, utasítás elérhetőségét, nem jelenti azt, hogy a felperesekkel a rendszer működését megismertette, azaz őket kellő tájékoztatásban, oktatásban részesítette. Ezen tényelőadást a meghallgatott tanúk vallomásai nem támasztották alá.
- [32] A felperesek szabálytalan munkavégzése (nem felelt meg a szabályzatnak, utasításnak) megállapítható volt, de azt az alperes kétséget kizáró módon nem igazolta és a peradatok sem támasztották alá, hogy a felperesek tudatosan, szándékosan manipulálták az eredményüket befolyásoló adatokat. Nem volt megállapítható a fiktív ügyintézés ténye sem.
- [33] A bizalomvesztésre történő hivatkozás tekintetében találta vizsgálándónak a másodfokú bíróság az Mt. 78. §-ának (1) bekezdés a) és b) pontjában rögzítetteket. Kifejtette, hogy jelen esetben az alperes a felmondásban mind az a), mind a b) pont szerinti felmondási okot szerepeltette, a felmondásban írtak azonban egyértelműen lényeges kötelezettségszegéseket róttak a felperesek terhére. A bírói gyakorlat szerint a két indokra együttesen hivatkozni nem lehet, ugyanis ha a munkáltató az azonnali hatályú felmondását a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettség szándékos vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben történő megszegésére alapítja, a jogszabálynak a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tevő munkavállalói magatartásra utaló rendelkezése nem alkalmazható. Ebben az esetben ugyanis a felróhatóság nem törvényi feltétel. Ekként pedig a bizalomvesztés mint ok, érdemben nem vizsgálendő.
- [34] A másodfokú bíróság ítélete - az elsőfokú bírósággal egyezően - utalt az Mt. 82. §-ában rögzítettekre. Kifejtette továbbá, hogy az I. rendű felperes csatlakozó fellebbezése kapcsán a sérelemdíj nem volt megállapítható önmagában a jogviszony jogellenes megszüntetése miatt.

- [35] A másodfokú bíróság megalapozottnak találta az I. rendű felperes kamatfizetésre irányuló igényét.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [36] Az alperes felülvizsgálati kérelme a másodfokú bíróság ítéletének az elsőfokú bíróság ítéletére kiterjedő hatályon kívül helyezésére és elsődlegesen új határozat meghozatalára irányult a felperesek keresetének teljes elutasításával és perköltségben való marasztalásukkal. Másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [37] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen utalt a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése megsértésére, mivel álláspontja szerint a bíróságok a tényállást helytelenül tárták fel, és abból téves következtetésre jutottak.
- [38] A felülvizsgálati érvelés szerint a felpereseket mint munkavállalókat együttműködési kötelezettség terheli. Az alperes a helyzet tisztázása érdekében meg akarta hallgatni őket, de ők ettől elzárkóztak. A munkáltató ezt az együttműködés teljes hiányának értékelhette. A felperesek válaszlevelükben nem hivatkoztak semmilyen indokra, elutasításukat nem indokolták, egyszerűen közölték, hogy nem tudnak elmenni a meghallgatásra. Minderre figyelemmel az Mt. 6. §-ának (2) bekezdésében szabályozott együttműködési kötelezettség sérült.
- [39] A felülvizsgálati érvelés szerint az alperes az utasítás megismertetését a munkavállalókkal több szempontból is bizonyította, melyet közzétett az interneten, a szabályozási csoport körlevélben adott tájékoztatást, az irodavezető 2014. április 3-án oktatást tartott, a L. keretében a témában megbeszélések folytak, napindító megbeszéléseken lehetőség volt a problémák átbeszélésére, és az alperes a felperesek részére tanulóidőt is biztosított.
- [40] Tekintettel arra, hogy a felperesek a s. ügyfélszolgálati irodában személyesen ügyfélfogadást láttak el, feladataik szabályozására alapvető rendelkezés volt az ügyfélkapcsolati kódok használatának és létrehozásának szabályozásáról szóló utasítás, amely 2008-ban lépett hatályba, de 2013-ban módosult.
- [41] Az alperes utalt az Mt. 17. §-ának (1) és (2) bekezdésében foglaltakra. Érvelése szerint a hivatkozott utasítás és T. szabályzat az interneten megjelent, ezt a felperesek sem vitatták, így az közöltnek tekinthető.
- [42] Az alperes a felperesekkel szemben alkalmazott azonnali hatályú felmondás alkalmazása során fiktív ügyintézés dokumentálását róta fel elsődlegesen, és ez alapján tett különbséget a munkavállalók értékelése között. Úgy ítélte meg, hogy az lehet véletlen vagy ismeretlen, ha valaki nem megfelelő zárókédot használ minden

esetben, de meg nem történt ügyintézés csak szándékosan lehet dokumentálni.

- [43] Az ítéletek nem értékelték a felperesek együttműködési kötelezettségének hiányát. Amennyiben megjelenik egy szabályozás módosítás a munkáltatónál, a munkavállalónak kötelessége mindent megtenni annak megismerése érdekében, különösen úgy, hogy erre megkap minden lehetőséget.
- [44] A másodfokú ítélet - összhangban az elsőfokú ítélettel - a felperesek nyilatkozatait tényként értékelte, míg a tanúvallomásokat, valamint a becsatolt okirati bizonyítékokat figyelembe sem vette, nem adta indokát a mellőzésüknek.
- [45] Az alperes a felperesekkel szemben alkalmazott azonnali hatályú felmondás során a fiktív ügyintézés tekintette a legsúlyosabb vétségének, amit a másodfokú ítélet minden indokolás nélkül vitatott.
- [46] Nem a valóságnak megfelelő eljárás dokumentálásáról mindenféle szabály ismerete nélkül is tudniuk kellett a felpereseknek, hogy ez szabálytalan, és gazdasági érdeksérelmet okoz az alperesnek.
- [47] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében vitatta a másodfokú ítélet azon megállapítását, amely szerint az Mt. 78. § (1) bekezdés a), b) pontjára való egymás melletti hivatkozás nem lehetséges, mivel a kötelezettségszegésnek szándékosnak vagy súlyosan gondatlannak kell lenni, amely a bizalomvesztés vonatkozásában nem értelmezhető. Az a) pont tekintetében a kötelezettségszegés tényét, a b) pont vonatkozásában pedig az ügyintézői jogosulatlan előnyszerzésre tekintettel a bizalomvesztést állította és bizonyította az alperes. Az egyik nem zárja ki a másikat, sőt a bizalomvesztést is megalapozhatja a konkrét szándékos, vagy súlyosan gondatlan kötelezettségszegés.
- [48] A nem valósághű dokumentálás mindig a felperesek T. értékelésének kedvezett, ezen körülmény is indokolta a velük szembeni bizalomvesztést.
- [49] Az alperes bizonyította a felperesek fiktív ügyintézését, szabálytalan munkavégzését, amely számukra anyagi előnyt, az alperes számára pedig gazdasági hátrány jelentett.
- [50] A felperesek a felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték. Hivatkoztak a Pp. 206. §-ában foglaltak alapján arra, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére nincs jogszabályi lehetőség.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [51] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [52] A Pp. 275. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül.

- [53] A bíróság a bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékok bizonyító erejét a maguk összességében értékeli, és a per összes releváns körülményére figyelemmel - meggyőződése szerint - bírálja el mérlegelve, hogy az egyes bizonyítékok közötti ellentét miként oldható fel [bizonyítékok szabad mérlegelésének elve; Pp. 206. § 1]. E mérlegelés legfőbb korlátja a bíróság indokolási kötelezettsége [Pp. 221. § (1) bekezdés]. Az ítélet indokolásából ugyanis világosan ki kell tűnni, hogy a bizonyítékok mérlegelése során melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak tekintett. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére, újabb egybevetésére nincs jogi lehetőség, a Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróság nyilvánvalóan téves, vagy okszerűtlen következtetésre jutott-e (BH2012.173.).
- [54] Jelen esetben a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése során téves következtetésre nem jutott, ítélete nem jogszabálysértő.
- [55] A másodfokú bíróság helytállóan indult ki abból a körülményből, hogy a felperesek 2014. május 14-én valóban nem jelentek meg a munkáltató által kezdeményezett megbeszélésen, azonban a 2014. május 13-án elküldött e-mail és annak melléklete a távolmaradásuk kimentését célozta. Ezen magatartásukkal nem sértették meg az együttműködési kötelezettségüket (Mt. 6. §), e távollét a munkaviszony megszüntetés jogellenességét nem érinti. Jogszabály, sem belső szabályzat ehhez a felperesi magatartáshoz nem fűz jogkövetkezményt.
- [56] A munkáltató a felperesek terhére rótta, hogy a belső utasításokban, szabályzatokban foglaltakkal ellentétesen jártak el, a munkáltatói elvárásokat szándékosan megszegették.
- [57] Ezzel ellentétben azonban a munkáltató nem tudta igazolni az őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére (Pp. 164. §), hogy a belső intranetes felületen nemcsak lehetővé tette az utasítások megismerését, hanem arra is felhívta a munkavállalók figyelmét, hogy mely előírást hol kell keresniük, illetve az alperes azt sem bizonyította, hogy a szabályzatokban foglaltak elsajátítását bármilyen formában számonkérte volna. Az alperes ezzel ellentétes előadását nem erősítette meg a meghallgatott tanúk vallomása, és nem támasztották alá a szabályzatok, valamint F.J. meghallgatása sem.
- [58] Azon alperesi hivatkozás, hogy két-három hívószámhoz is tartozott egy ügyfél, nem alkalmas sem a fiktív ügyintézés, sem a szabálytalan dokumentálás alátámasztására.
- [59] Az alperes csak állította, de nem bizonyította, hogy a F.J. irodavezető által tartott oktatások, ismertetések mire terjedtek ki, illetve hogy az ismeretek elsajátítása valóban megtörtént-e.
- [60] Helyes a jogerős ítélet azon okfejtése, hogy a tájékoztatás és az ismeretek elsajátításának hiánya következik abból is, hogy a s. iroda munkavállalói azonos módon használták a rendszert, azonos jellegű hibákat követtek el, így mindebből nem következik a

felperesek szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartása.

- [61] Arra helytállónan hivatkozott az alperes, hogy a körülmények, tények valóságnak megfelelő dokumentálása szabályzat nélkül is elvárható a munkavállalók részéről, azonban ítéleti bizonyossággal nem volt megállapítható, hogy a felperesek részéről olyan munkamenet, ügyintézés történt, amely a szabályokkal ellentétes lett volna, és azok dokumentálása nem a valóságnak megfelelően történt.
- [62] Az Mt. 78. §-ának (1) bekezdése szigorúan meghatározza az azonnali hatályú felmondás indokait. A felek csak abban az esetben élhetnek ennek lehetőségével, ha a másik fél a munkaviszonyból eredő lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi, vagy egyébként olyan magatartást tanúsít, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi. Az a) pont szerint tehát a másik fél minősített kötelezettségszegéséről, a b) pont szerint pedig a munkaviszony fenntartásának a másik fél magatartásával okozati összefüggésben bekövetkezett lehetetlenné válásáról van szó. Nem szükséges, hogy az azonnali hatályú felmondás a cselekmény szándékosságát, illetve súlyos gondatlanságát kifejezetten megállapítsa. Jelen esetben azonban arra a következtetésre lehetett jutni, hogy a munkáltató által állított jelentős mértékű szándékos kötelezettségszegés nem valósult meg, így a munkáltató részéről mindehhez a bizalomvesztés sem társulhatott.
- [63] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján.

A döntés elvi tartalma

- [64] *A munkáltatói utasítás, szabályzat, előírás a helyben szokásos módon, akár internetes (intranetes) felületen is közzétehető. A munkáltató azonban csak akkor hivatkozhat arra, hogy munkavállalói az azokban foglaltakat megismerték (vagy köteleességük volt azok megismerése), ha bizonyított a hozzáférés lehetősége, illetve mindenki számára egyértelmű volt azok fellelhetőségének helye [Mt. 17. § (2) bekezdés].*

Záró rész

- [65] Az alperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul.
- [66] A felülvizsgálati eljárásban pervesztes alperes az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-a alapján köteles az ítéletet megfizetni. Ezt azonban felülvizsgálati kérelmén helyes összegben illetékbélyegben leróta, ezért arról külön határozni nem kellett.
- [67] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2017. február 1.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó
Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró**